

Oliver Dragojevic

Zelenu Granu S Tugom Zuta Voca

Zelenu granu s tugom zuta voca
na nekom starom spljetskom perivoju
sanjarim s mirom dok se dusa noca
i vлага snova hvata dusu moju
Al' ceznja drsce kao ptice golo
k'o plava pjesma naglo prekinuta
k'o neko bijedo i beznadno kolo
k'o bosi prosjak na po' pusta puta
Sva ljubav moja usred ceste kisne
moje je srce u sedam komada
pod mojim plamom jedan plam da vrisne
nad mojim dahom mramorna gromada
Tmurne se misli reska svjetla boje
krv u mozdane, mozak van da skoci
nad mojim mrakom sijevaju tek tvoje
tudjinska zeno, samilosne oci